

ПРЕС КЛИПИНГ

22.октобар 2012.

НАСЛОВИ

Дужи рок спасава фирме;(стр.2)

Млади постају и портири с дипломом;(стр.3)

Влада ове недеље усваја стратегију за образовање;(стр.4)

Блокирање исплата пред Уставним судом;(стр.5)

Има ли закона за Агенцију за приватизацију;(стр.6)

ДА ЛИ СУ У СРБИЈИ (НЕ)МОГУЋИ МАСОВНИ ПРОТЕСТИ;(стр.10)

"Неки примају плате као цела Влада";(стр.11)

„Јафа” производи и кекс и нискоквалификоване раднике?;(стр.12)

Дужи рок спасава фирме

С. Б.

Нагло увођење рокова плаћања на 60 дана могло би да угрози многа предузећа. Угрожен опстанак 30.000 предузећа и 150.000 радника

Потпредседник Асоцијације малих и средњих предузећа Милан Кнежевић

ПРИНУДНО кредитирање, вишемесечно чекање на наплату, већ годинама мучи српска предузећа. Влада спрема закон који би ограничио рокове плаћање на 60 дана, али привредници упозоравају да би његова примена могла хиљаде радника да остави без посла. Потпредседник Асоцијације малих и средњих предузећа Милан Кнежевић уверен је да држава не може да спроведе такав закон. Решење је, верује, у измени постојећих прописа и у прелазном периоду, у коме би се предузећима која дугују држави отписала камата уколико у року од 90 дана измире обавезе.

- Уколико би почела примена ограничавања плаћања на 60 дана, то би истог момента затворило 30.000 предузећа и 150.000 радника би изгубило посао - каже Кнежевић.

ОБАВЕЗНА МЕНИЦАКАКО се може наслутити из најаве Министарства финансија и привреде, будућим законом о ограничавању рокова плаћања предвидео би се механизам који ће гарантовати да ће јавни сектор редовно плаћати обавезе приватном. Све фирме и институције државе које плаћају одређене услуге или робу мораће да, као гаранцију плаћања у року, положе менице или неки други вид обезбеђења.

- Зато држава неће моћи да спроведе овај закон, исто као што не може да заврши реструктурирање предузећа или да ригорозно наплаћује порезе. Држава нигде у буџету није планирала новац за старо раздуживање. Потребно је прилагођавање. Тако су урадили у Хрватској. Треба омогућити предузећима која дугују држави да у року од 90 дана врате дугове и ако то учине у том року, отписати им камату. Довољно је само допунити постојеће законско решење, којим се на захтев повериоца, на основу валидне документације, изриче мера блокаде рачуна дужника до измирења дуга повериоцу. Приговор дужника не би аутоматизмом водио у парнични спор, него би терет доказивања евентуалне неоснованости потраживања пао на дужника. Онда не бисмо имали дуге судске спорове.

С друге стране, број предузећа која не могу да измирују своје обавезе последњих година се креће око 60.000. Тако и последњи подаци Народне банке Србије показују да је у блокади 59.657 фирми и предузетника. Њихове обавезе, без камате, достигле су 147,35 милијарди динара. Скоро 123 милијарде иде на рачун предузећа.

Млади постају и портири с дипломом

И. М. - Б. С.

Због велике незапослености, све више високообразованих младих људи принуђено да прихвати било какав посао. Породични људи не бирају, траже само сигурну плату

Људи са факултетском дипломом све чешће прихватају да раде као портири

ЉУДИ са факултетском дипломом све чешће прихватају да раде као портири, магационери, помоћни радници, па и да физикалишу на грађевини. Било каквим послом и зарадом од бар 20.000 динара задовољни су они којима је фирма пропала, па су остали без посла. То посебно важи за старије раднике, који на тржишту рада које оскудева понудама, а крцато је заинтересованима, теже проналазе пут до радног места.

Ово су искуства Националне службе за запошљавање, али и приватних агенција које посредују у проналажењу радника.

- Јуче нам је дошао инжењер електротехнике и прихватио посао машинског прања тепиха за 170 динара по сату, уз радно време од десет сати дневно - кажу у агенцији „Орка С“. - Често дођу породични људи, остали су без посла, морају да прихвате било шта, само да добију сигурну плату. Обично их запошљавамо као возаче, магационере, раднике обезбеђења и продаје, а могу да зараде од 25.000 до 27.000 динара.

У овој агенцији кажу да жене и без факултета више бирају него мушкарци са високим образовањем. Даме обично траже канцеларијске послове, па је тешко наћи раднице за чишћење.

ПРОБИРЉИВИМНОГИ се интересују за посао у иностранству, али често одустају.

- Само ове недеље имали смо троје - прича Маја Радошевић, из агенције „Ирс“. - Један је ортопед који је одустао од посла у Дубаију и плате од 8.000 евра. Друга је медицинска сестра којој је било мало 1.700 долара месечно у Дубаију, а трећа конобарица која је прихватила све услове за ексклузивни хотел у Абу Дабију, а онда у последњи час затражила већу зараду.

Слична су и искуства запослених у агенцији „Победник о.з.б.“.

- Дошло је такво време да људи не бирају, већ прихватају било шта - прича Зорана Јовановић из ове агенције. - Трудимо се да неке ко је, на пример, дипломирани економиста нађемо бар административни посао, да не ради на грађевини. Мада има и оних који уопште не бирају.

И искуства Националне службе запошљавања, највећег посредника у проналажењу радног места, кажу да незапослени све више ослушкују тржиште и мењају навике у односу на време од пре неколико година.

- Већина је свесна реалности. Много су се променили, постали флексибилнији и спремнији на уступке - анализира Невена Летић, из НСЗ. - Али, ако чекање на бироу потраје, после пет-шест месеци сами спуштају критеријуме.

Тада им, каже, предлажу да прихвате нижу позицију, али у фирми која пружа перспективу. Тако су управо запослили дипломираног архитекту из Ниша у грађевинској фирми на место које захтева средњу школу.

- Та девојка може да ускочи чим се отвори празно место за њену струку. Иначе би чекала ко зна колико дуго на бироу јер у Нишу има бар 50 архитеката који траже посао, а нико им га не нуди - наглашава Невена Летић.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.290.html:402359-Vlada-ove-nedelje-usvaja-strategiju-za-obrazovanje>

Влада ове недеље усваја стратегију за образовање

И. МИЋЕВИЋ

Влада Србије ове недеље треба да усвоји стратегију образовања до 2020, која ће ускоро бити и примењена. Кључни циљ подизање броја високообразованих на 38,5 одсто у популацији од 30 до 34 године

Циљ је подизање броја високообразованих на 38,5 одсто

”СТРАТЕГИЈУ развоја образовања до 2020. године” Влада Србије требало би да усвоји ове недеље, потврдио је за ”Новости” проф. др Радивоје Митровић, државни секретар у Министарству просвете, науке и технолошког развоја. Након усвајања, овај стратешки образовни документ ићи ће следеће недеље и на јавно читање у парламент, да би потом почела његова реализација.

Већ у новембру кључни текст за развој образовног система биће представљен у Српској академији наука и уметности, а потом и у Привредној комори Србије, еснафским удружењима...

- На свим досадашњим јавним расправама бавили смо се самим текстом и како да га унапредимо. Сада, када Стратегија буде усвојена, треба да разговарамо о њеној примени - објашњава проф. Митровић. - Зато ћемо прво да говоримо о њој са научницима и привредницима, јер је важно да свака институција зна на који начин треба да се укључи у њено реализовање.

А када буде усвојена, Стратегија ће запосленима у просвети донети пуне руке посла, јер су многе ствари амбициозно замишљене, а неке ће морати да се мењају из корена.

”ОНЛАЈН” ГИМНАЗИЈЕОБРАЗОВАЊЕ матураната имаће низ новина. У старијим разредима профилисаће се четири типа наставних програма, зависно од интересовања ђака. Осмишљен је и модел гимназијског образовања у коме би део наставе био ”онлајн”.

Вероватно најамбициознији циљ стратегије је подизање стопе високообразованих са садашњих 6,5 одсто у целој популацији на 38,5 одсто код људи од 30 до 34 године. Ово није ”домаћи задатак” само за универзитете, већ за цео систем, од вртића. Стратегија прецизно предвиђа за колико треба да се повећа проценат деце која уписују основну школу, за колико да се смањи број оних који одустају од школовања и како да се распореде средњошколци - мање у стручне школе, а више у гимназије. Уместо садашњих 75 одсто ђака који иду у средње стручне и 25 одсто гимназијалаца, предвиђено је да њихов број буде једнак. Јер намера је да више

матураната уписује факултете, а у том случају стручно образовање, које је много скупље од гимназијског, им је сувишно.

Требало би, такође, да буде смањен недељни фонд часова у школама, као и број ученика у одељењима на 22-25. Предвиђено је и да се настава одвија само у једној смени, мада и даље у Србији постоје школе у којима ђаци уче у чак три смене.

Једна од кључних новина је и укидање пријемних испита и увођење различитих матура - зависно од студија које желе да упишу. Предвиђено је и да се школује мање "друштвених" кадрова. Биће више стручњака на природним и техничким факултетима, тако што ће буџетске квоте на тим студијама да буду повећане.

Део стратегије око кога је било највише спорења тиче се финансирања и могућности да део буџетског новца за образовање одлази приватним факултетима.

Овај кључни документ требало је да буде усвојен још за мандата претходне владе, али је његово изгласавање сачекало изборе и нове министре. Стручњаци и аутори стратегије кажу да би први ефекти стратешких промена у просвети могли да се виде већ за три године.

<http://www.rts.rs/page/stories/sr/story/125/Dru%C5%A1tvo/1196636/Blokiranje+isplata+pred+Ustavnim+sudom.html>

Блокирање исплата пред Уставним судом

Уредба претходне владе којом је радницима предузећа у реструктурирању одложена исплата потраживања из радних односа на неодређено време, нашла се пред Уставним судом. Синдикати траже оцену уставности тог акта, а држава се не изјашњава када ће и како исплатити раднике који су добили извршне судске пресуде.

Претходна Влада донела је у априлу уредбу којом радницима предузећа у реструктурирању одлаже исплату потраживања из радних односа на неодређено време, иако имају правоснажне судске пресуде. Синдикати су поднели захтев Уставном суду за оцену уставности те уредбе.

Протест радника "Магнохрома" због неисплаћивања зарада (архивски снимак)

Радницима краљевачког "Магнохрома", којих је 1.500, држава за социјални програм већ четири године дугује од 12 до 18 зарада.

"Велика већина нас дугује комуналије, порезе, струју, нисмо у могућности то да измиримо. Присиљени смо, и чак смо пристали да се одрекнемо камата, да се одрекнемо делова главнице, пристали смо на 82 одсто од тога. Видите шта смо доживели и дан данас ништа добили нисмо", каже један од радника "Магнохрома"

Радници су били обавезни да своја потраживања пријаве Агенцији за приватизацију у року од четири месеца и да држава, када установи укупан износ дугова, нађе начин да их исплати.

Агенција за приватизацију примила је 56 хиљада пошиљака са пријавама потраживања, али пошто су неке групне, процењују да свој новац тражи око 60 хиљада радника.

Синдикат правосуђа поднео је Уставном суду захтев за оцену уставности те уредбе јер, како кажу, руши уставна права на рад и зараду, право на судску заштиту. Тврде и да тај акт крши право на информисање јер "није објављен у средствима јавног информисања".

Европски суд за људска права налаже да се извршне судске пресуде не могу стопирати и препоручује њихову исплату без одлагања или судско поравнање.

"Пред Европским судом за људска права радници ће наплатити нематеријалну штету, наплатиће и материјална потраживања са све трошковима за те поступке", објашњава Слађанка Милошевић из Синдикат правосуђа Србије

У Министарству финансија РТС није добио одговор када ће и како исплатити раднике којима је онемогућено да наплате потраживања са извршним судским пресудама.

ПРИВРЕДНИ ПРЕГЛЕД

http://www.pregled.rs/cms/index.php?option=com_content&view=article&id=1016:lma-li-zakona-za-Agenciju-za-privatizaciju&catid=8&Itemid=119

Има ли закона за Агенцију за приватизацију

Једна од бројних, сумњивих приватизација је продаја београдске Трудбеник градње. Радници су месецима штрајковали указујући на бројне неправилности и непоштовање купопродајног уговора. Сви њихови захтеви су наилази на зид ћутње, пре свега, код надлежних за контролу законитости - Агенције за приватизацију, али и надлежног министарства. Грађевинско предузеће Трудбеник градња основао је 30. јуна 2003. КМГ Трудбеник из Београда које је у ново предузеће унео непокретности у вредности од 1.220.364.292 и покретне ствари од 298.850.541 динара. Све у свему оснивачки улог био је 26.

899.164 долара. Агенција за приватизацију је 24. јула 2003. године дала сагласност на оснивање Трудбеник градње. Како је КМГ Трудбеник остао презадужен, са незнатном имовином након што је практично сва имовина, осим управне зграде, унета у Трудбеник градњу, Агенција за приватизацију је 28. јануара 2005. покренула његово реструктурирање. Ревизорска кућа Дилојт је проценила да стопостотни удео у Трудбеник градњи последњег дана 2005. године вреди 12.539.000 евра. Агенција за приватизацију је 27. јуна 2006. године, прихватањем програма реструктурирања, се практично сагласила са продајом Трудбеник градње. Формалну одлуку Управни одбор КМГ Трудбеник донео је 15. августа 2006. Осам аукција Агенција за приватизацију објавила је 31. августа 2006. први позив за учешће на јавној лицитацији. Предмет продаје је целокупан оснивачки капитал КМГ Трудбеник у Трудбеник градњи, чија вредност, уписана у Агенцији за привредне регистре, у новцу износи 5.000, у правима око 21,6 милион и у стварима око 5,3 милиона долара. Та, а и наредних шест лицитација, било је безуспешно. Тек 21. марта 2008. продаја је успела. Купац је, по почетној цени од 580.000.000 динара, београдска Монтера. Уговор о купопродаји су 25. марта 2008. потписали продавац КМГ Трудбеник, Агенција за приватизацију и Монтера. Купац се обавезао да плати купопродајну цену у року од осам дана, као и да ће поступати у складу са важећим Колективним уговором и да неће отпуштати запослене у наредне три године, с тим да се ове обавезе може ослободити ако раднику исплати отпремнину у висини од најмање 200 евра по

години стажа, односно просечне бруто зараде за последњих шест месеци. Монтера се обавезала да ће одржати континуитет пословања пет година. Отпуштање штрајкача У моменту продаје у Трудбеник градњи било је 497, на крају исте године 240, а у септембру 2009. свега 147 радника. Према подацима Синдиката, ни једном од отпуштених радника није исплаћена Уговором предвиђена отпремнина. Поред тога, купац је отуђио имовину у Смедереву (целокупна имовина некадашње Трудбеникове Фабрике столарије, пренета је као оснивачки капитал у ново предузеће Трудмонт Смедерево, чији је власник Монтера) и Београду (Бетоњерка Сава), што уз драстично смањење радне снаге доводи у питање пословне капацитете предузећа у мери која угрожава његов даљи опстанак. Синдикат Независност је све ове податке благовремено достављао Агенцији за приватизацију, која, као и КМГ Трудбеник нису предузели никакве мере како би спречили кршење Уговора због чега су запослени августа 2009. ступили у штрајк. Управни одбор КМГ Трудбеник је 2. септембра захтевао од Агенције за приватизацију да изврши детаљну контролу. На састанцима који су потом уследили, Агенција одбија да изврши законом прописану контролу приватизације и предложи да се ангажује независна ревизорска кућа око чијег избора би се сагласили Штрајкачки одбор, Монтера и КМГ Трудбеник. Закон, међутим, обавезује Агенцију да обавља контролу приватизације, а да ли ће ову обавезу извршити сопственим капацитетима или ангажовањем екстерног ревизора, је интерно, оперативно питање, тако да је тражење сагласности купца и Штрајкачког одбора на избор ревизорске куће очигледно имало за циљ да се прикрије сопствена одговорност и да се кризна ситуација додатно одужи и закомпликује. Управа Трудбеник градње је 28. октобра уручила 45 отказа штрајкачима, међу којима је и свих девет чланова Штрајкачког одбора. Агенција одбија контролу Очигледно је, а то потврђује и Савет за борбу против корупције, да је Агенција својим одбијањем да изврши контролу приватизације, омогућила Монтери кршење купопродајног уговора чиме је причињена велика штета предузећу и запосленима. Чињеница је да Агенција није предузела никакве мере поводом дописа Синдиката. Закон о приватизацији предвиђа да се овај процес заснива на стварању услова за развој привреде и социјалну стабилност. У противном, Агенција за приватизацију је у поступку реструктурирања и сама могла да отпусти већину радника и прода предузеће у деловима, онако као што је учинила Монтера и да оствари знатно већи профит него када продаје предузећа са обавезом наставка пословања и забраном отпуштања радника који су технолошки вишак. Ове одредбе Уговора и продаја по двоструко нижој цени од процењене, јасно указују да је смисао продаје очување производње и радних места. Купац, међутим, не само што није поступио у складу са одредбама Уговора, већ је отуђењем пословних капацитета онемогућио његово извршење, тврде у Савету за борбу против корупције. Ко контролише агенцију? У овој приватизацији изостала је и контрола рада агенција од Министарства економије и регионалног развоја. Тако испаде да агенција може да ради шта хоће, а да ником не одговара. Бројни су приговори Синдиката и радника на понашање агенције у контроли реализације купопродајних уговора. Ипак, након достављања Извештаја Савета за борбу против корупције, Агенција је контролисала поштовања уговора и 26. новембра 2009. године, и потврдила наводе Синдиката. Утврђено је да је континуитет пословања Трудбеник градње за 65,58 одсто мањи у односу на период пре приватизације, да су укупне обавезе повећане за 40 одсто, да је рачун предузећа у непрекидној блокади од 17. марта 2009, за 219.063.135 динара на дан 25. новембра када је Агенција завршила свој Извештај, да нови Појединачни колективни уговор није закључен, а да постојећи Правилник о раду предвиђа мања права запослених него пре приватизације. Без раскида уговора И када се очекивао раскид купопродајног уговора, а самим тим и поништење приватизације Агенција прави нов дриблинг не поступајући по Закону о приватизацији и тврдећи да није надлежна за раскид Уговора, јер се примењују одредбе Закона о облигационим односима, те да поступак за раскид може покренути једино предузеће КМГ Трудбеник у реструктурирању. Цела ова продаја несумњиво је део поступка приватизације. Агенција је

вршила све послове у вези припреме, промовисања и спровођења продаје које је овлашћена да врши по Закону о приватизацији, а средства остварена од продаје удела уплаћена су на рачун Агенције. Дакле, без обзира што се КМГ Трудбеник - у реструктурирању у уговору наводи као продавац, јасно је да Агенција у овој продаји није иступала само као пуномоћник продавца, већ као орган овлашћен за приватизацију. Одредбе о континуитету производње и решавању технолошких вишкова нису облигациони однос тако да је Агенција овлашћена да раскине уговор по Закону о приватизацији - сматрају у Савету за борбу против корупције. Министарство опет ћути Правници тврде да је чињењем односно нечињењем Агенција одступила од примене Закона о приватизацији и да су то довољни разлози да Министарство економије и регионалног развоја изврши надзор њене законитости рада. Препустивши КМГ Трудбенику да закључи Уговор о купопродаји удела Трудбеник градње Агенција је угрозила контролу уговорних обавеза и могућност да се уговор раскине по Закону о приватизацији, како несавесни купац не би увећавао штету предузећу. Сматрамо да овакво поступање Агенције наводи на сумње на корупцију у приватизацији Трудбеник градње, и да је неопходно да Министарство економије и регионалног развоја у надзору рада Агенције што хитније омогући примену Закона о приватизацији, закључак је Савета за борбу против корупције. Синдикални тероризам На делу је синдикални тероризам којим се врши притисак на државне институције и на саму компанију како би се отела имовина која је поштено плаћена, наведено је у саопштењу Монтере од 22. септембра 2009. поводом протеста групе радника Трудбеник градње који штрајкују од 24. августа. Монтера истиче да је испунила све одредбе купопродајног уговора и о томе доставила документацију, исплатила купопродајну цену и ниједног запосленог у Трудбеник градњи није прогласила технолошким вишком. Отказе су, како је наведено у саопштењу, добили радници који су радили под дејством алкохола, који су на радном месту ухваћени у крађи или су незаконито располагали имовином послодавца, и они организују штрајк и протесте. Из компаније додају да су поднете кривичне пријаве против појединаца који нису поштовали Закон о штрајку, као и против оних који су у јавности износили неистините информације о послодавцу и тиме нарушили његов углед. Пошто су испуњени сви захтеви штрајкача који се односе на плате и одредбе Закона о раду, у овом тренутку не постоји ниједан разлог за наставак протеста. Протестују искључиво они који не желе да раде, о чему сведочи податак да у компанији од 700 запослених нико није у штрајку, нити је икад био, навела је Монтера. Борба за голу егзистенцију Минимално разумевање за проблеме радника „Трудбеник градње“ које је показала држава, не могу да спрече катастрофалне последице које је безакоње у приватизацији донело нашим породицама. Због тога настављамо са борбом. Радна места која су нам отета за нас и наше породице значе живот, тако да немамо права да одустанемо. Очекујемо да ће нам државни органи убудуће бити партнери у борби за разрешење трауме која траје већ годину и по дана. Подсећамо Владу да је у свом закључку од 8. јула 2010. и сама признала да „немогућношћу вршења адекватне контроле уговорних обавеза и немогућношћу спровођења ефикасних мера ради заштите радника а услед кршења одредби наведеног уговора, радници ступају у вишемесечни штрајк. Њихова егзистенција је доведена у питање, а вишемесечни штрајкови говоре о потенцијалној неефикасности осталих субјеката и институција клојима су се ова лица обраћала ради заштите својих права, каже се у писму из 2011. године штрајкача тадашњем председнику Борису Тадићу, премијеру Мирку Цветковићу, министру Млађану Динкићу, директору Агенције за приватизацију Владиславу Цветковићу, државном секретару Небојши Ђирићу, потпредседнику ДС Душану Петровићу. Копчалић и политика Власници београдске Монтере су Драган Копчалић и Дејан Марковић. Они су у предузеће унели уплаћени новчани капитал 299.906,14 евра од нераспоређене добити за 2004. годину и 2.555,15 евра, уписани неновчани капитал 300.000, уписани новчани капитал 299.906 и 2.555,15 и уплаћени неновчани капитал 300.000 евра у непокретностима. Драган Копчалић, рођен 1966. у Београду, је у предузетничке воде ушао одмах по завршетку Грађевинског факултета - 1992.

године када је основао предузеће за трговину спортском опремом. Паралелно је радио и у државном грађевинском предузећу Мост пројект, које је било угледна фирма старе Југославије. После годину дана рада, Копчалић је запосленима предложио приватизацију и прелазак у инжињеринг. Каже да његов предлог није прошао за један глас и он је убрзо затим напустио фирму. Од 1996. до 2000. године био је председник Градског одбора Демократске странке и потпредседник општине Звездара. На то место је дошао пошто је на унутарстраначким изборима убедљиво победио Бориса Тадића. Копчалић, наводно, остаје близак ДС-у (верује се да је један од значајних финансијера ове странке). Из политике је изашао 2000. године и заједно са Дејаном Марковићем, основао предузеће Монтера. Тандем Копчалић- Марковић Мало је података о Дејану Марковићу. Зато цитрамо Ало из фебруара 2010: „Монтера“, иначе, важи за једну од најјачих фирми у Београду у области грађевине. На сајту „Монтере“ види се да је многе послове радила за градска комунална предузећа, градске општине и државне институције, а у јавности се сумњало да их је добијао (Копчалић) захваљујући куму Бојану Станојевићу, бившем градском менаџеру. Према подацима са сајта Агенције за привредне регистре, Копчалић је, укључујући и „Монтеру“, сувласник чак девет грађевинских фирми. Занимљиво је да те фирме оснивао углавном са Дејаном Марковићем, братом Драгољуба Марковића, власника „Крмиво продукта“, који је био у кумовској вези са убијеним премијером Зораном Ђинђићем. Власници „Монтере“ су преко фирме „Дорман“ из Смедерева повезани и са „Ника групом“, чији је власник Младен Вукашиновић, члан конзорцијума који је са бизнисменом и чланом Нове Србије Младеном Грујићем купио „Лили дрогерије“, а сувласник је и фирме „Радулашка“, која је опремила „Лили“ и ДМ дрогерије, „Ц маркет“, бензинске пумпе, Националну штедионицу, као и клуб „Магацин“... Епилог - стечај Стечај Трудбеник градње отворен је 13. јула 2011. године, а за стечајног управника именован је Бранислав Илић из Београда. Тада је актива била 1.355.019.000, капитал 142.940.000, од чега основни капитал 1.618.713.000, губитак до висине капитала 1.476.367.000, нето губитак 116.590.000, пословни приходи 18.254.000, а број запослених је са 118, колико је било на крају 2010. године смањен на 88. Занимљиво је да је 31. децембра 2010. Трудбеник градња водила 116 судских спорова, а против ње је било 74 тужбе. Укупну вредност спорова је немогуће утврдити, јер је највећим делом у питању станоградња и радни спорови. @АНТРФИЛЕ: Пријава за утају пореза Због сумње да је са сарадницима утајио око 404 милиона динара, пише Блиц, 11. јула 2010, Пореска полиција је поднела кривичну пријаву против Драгана Копчалића, оснивача и директора грађевинске фирме „Монтера“ из Београда. Поред Копчалића, иначе бившег високог функционера Демократске странке, на листи осумњичених су се нашла и имена суоснивача „Монтере“ Дејана Марковића, Б. Н., финансијског директора исте компаније, као и С. К., директора предузећа „Комонт“, Б. И., оснивача фирме „АЛ-БМ“, и Г. З., директора предузећа „Гортам“. Сви они су осумњичени за утају пореза, неосновано исказивање износа за повраћај пореза и порески кредит и неуплаћивање пореза по одбитку. Пореска управа је навела да је Копчалић заједно са Д. М. и Б. Н., уз помоћ С. К., Б. И. и Г. З., у намери да избегне плаћање пореза у периоду од јуна 2007. до децембра 2009, доношењем фиктивне одлуке о преносу дела имовине „Монтере на новоосновану фирму узео за себе имовину вредну 356 милиона динара. У пријави се наводи и да се осумњичени терете за приказивање мање вредности изградње стана у Београду и евидентирање фиктивних фактура о продаји станова. Легенда: Синдикат тражио поништење приватизације и организовао вишемесечни штрајк

СИНДИКАЛЦИ НАЈАВЉУЈУ ИЗЛАЗАК НА УЛИЦЕ

**ДА ЛИ СУ У СРБИЈИ (НЕ)МОГУЋИ
МАСОВНИ ПРОТЕСТИ**

Љиљана Сталетовић

Док председница АСНС-а Ранка Савић најављује масовне протесте у највећим градовима, потпредседник УГС "Независност" Зоран Стојиљковић тврди да у Србији због пада солидарности међу грађанима, изазваног страхом од губитка посла и непостојањем посебне традиције аутономних синдикалних борби у земљи, нису могући масовни изласци на улице

Велика покушња почетком октобра, ниске плате, лош стандард и незапосленост неки су од разлога због којих председница Асоцијације слободних и независних синдиката Ранка Савић најављује излазак на улице и протесте са захтевима да буду отворена нова радна места и да не буде покушња животних намирница. Протести су планирани у Београду, Нишу и Новом Саду, размишља се и о Крагујевцу, а масовни излазак на улице требало би да се догоди у суботу, највероватније 3. новембра. Тако бар очекују у АСНС-у, одакле најављују да ће том приликом влади упутити уз остале и захтев да земља води политику евроинтеграција и да буду укинута монополи на тржишту.

Није спорно да је велики број грађана Србије социјално угрожен, око 100.000 људи живи испод доње границе сиромаштва, 350.000 ради, а не прима зараде, и да је око милион незапослених. Такође није спорно ни да синдикати имају право да траже да Влада реагује на драстично повећање цена основних животних намирница са једне стране, и реалан пад плата са друге, као што је то испред Савеза самосталних синдиката Србије урадио њен лидер Љубисав Орбовић, који је изјавио да је њихов посао да позову народ и изађу на улицу.

„Мислим да имамо изузетно велику подршку, можда већу него икада до сада када смо имали протесте“, рекао је Орбовић.

Питање је, међутим, имају ли синдикати у Србији снагу да изведу тако велики број људи на улице, и незадовољство грађана, које није мало, преточе у масовне протесте попут оних у Грчкој, Шпанији, Француској или Португалији. На улице тамошњих градова нису изашли само синдикално организовани (било их је свега од 10 до 15 одсто), већ и остали грађани који су у протесту синдиката препознали своје интересе.

Потпредседник Уједињених гранских синдиката „Независност“ Зоран Стојиљковић тврди да у Србији то није могуће. Као један од разлога навео је пад солидарности међу грађанима. Ту су и страх од губитка посла, али и непостојање посебне традиције аутономних синдикалних борби.

„За успешne протесте грађана и синдикалаца мора да постоји јасна представа ко је кривац за лоше стање“, нагласио је Стојиљковић на представљању платформе „Заједно за излазак из кризе“, коју је тај синдикат направио са Унијом послодаваца Србије.

Да би синдикати у Србији успели у својој борби и извели на улице неколико милиона апатичних и незадовољних грађана, потребно је не само да јасно поставе захтеве, већ и да њихове активности буду координиране и обједињене. А то је, чини се, веома тешко постићи.

http://www.b92.net/biz/vesti/srbija.php?yyyy=2012&mm=10&dd=21&nav_id=653673

"Неки примају плате као цела Влада"

ИЗВОР: ТАНЈУГ

Чачак -- Међународне финансијске институције траже ограничавање зарада у јавном сектору, изјавио је министар грађевинарства и урбанизма Велимир Илић.

Илић је то изјавио поводом најаве синдиката Независност и Савеза самосталних синдиката Србије да ће организовати протесте и обуставити рад.

Због кризе која је настала, међународне финансијске институције траже примену "Закона о утврђивању максималних зарада у јавном сектору" у Србији, казао је Илић, коментаришући најаву синдиката да ће организовати протесте, уколико се тај закон примени у комуналним предузећима.

Илић није негирао чињеницу да су у комуналним установама плате мале, нарочито запосленима који су директни извршиоци посла.

"Запослени који, рецимо чисте улице заиста имају мала примања", истакао је Илић, указујући да су у неким јавним предузећима "појединци примали плате као цела Влада Србије".

"Директор Агенције за контролу летења је примао плату као сви министри заједно, то је недопустиво и сви треба да сносимо терет кризе", нагласио је Илић.

"Сматрам да директори јавних установа треба да имају максималан износ зараде до две посланичке плате. Није у реду да поједини челници, рецимо ЕПС-а, ЈАТ-а или НИС-а имају десет пута већу плату него чланови Владе", казао је министар.

Говорећи о руском кредиту од милијарду долара, Илић је рекао да он не значи да Србија неће даље сарађивати са Светском банком и другим међународним финансијским институцијама, напомињући да ускоро треба да започну званични разговори и са Међународним монетарним

фондом.

Илић је оценио да је тај руски кредит веома повољан, подсећајући да је 300 милиона долара намењено српском буџету.

"Нама је Русија изашла у сусрет да премостимо један тежак период, јер је претходна влада оставила велико буџетско задужење", истакао је Илић.

Коментаришући ситуацију у фабрици хартије "Божо Томић" у Чачку, Илић је истакао да је то предузеће уништила Агенција за приватизацију, наводећи да је "доведен човек из Бугарске, сумњиве прошлости, који је ово некада успешно чачанско предузеће задужио, уништио и нестало".

Према његовим речима иста судбина је задесила "Сточар", "Житопромет", "Пољопромет", Ветеринарску станицу и "Нискоградњу".

"Неко мора да одговара, јер је Чачак оштећен за милионе евра, а хиљаде људи је остало без посла", нагласио је Илић, истичући да је и за то одговорна Агенција за приватизацију, а Влада би требала да помогне Фабрици хартије да покрене производњу.

<http://www.dnevnik.rs/ekonomija/%E2%80%9Ejafa%E2%80%9D-proizvodi-i-keks-i-niskokvalifikovane-radnike>

„Јафа” производи и кекс и нискоквалификоване раднике?

По новој систематизацији, велики број висококвалификованих и квалификованих радника у црвеначкој Фабрици кекса „Јафа“ постао је нискоквалификован.

По тврдњама које долазе из Самосталног синдиката Србије који одскора заступа интересе већине радника у црвеначкој кекаси, око 100 запослених је потписало нови Анекс уговора о раду по којем су сада НКВ радници!

Председница синдиката у „Јафи“ Зорица Медић истиче да је новој систематизацији претходио Програм решавања технолошког вишка.

– Половином ове године објављен је списак технолошког вишка, на којем се нашло око 60 радника. Ипак, сви који су проглашени за технолошки вишак остали су на истим радним местима, којима је послодавац само променио назив. Нико нам до данас није понудио објашњење по којим критеријумима, примера ради, послове електричара или бравара може

обављати неко без квалификације – рекла је Зорица Медић, и додала да су радници Анекс уговора о раду који им је послодавац понудио на потпис, а којим пристају на то да су НКВ радници, потписали у страху од отказа, али им закон дозвољава право на жалбу.

Такође, међу запосленима се може чути да су такав уговор потписали и радници с факултетском дипломом!

Председник Слободног синдиката Србије у кулској општини Владо Сувајџић наглашава да је руководство „Јафе“ повукло тај потез да би избегло Посебан колективни уговор за делатност пољопривреде, прехрамбене, дуванске индустрије и водопривреде, који је ступио на снагу прошле године.

– Уговор радницима у тим областима, између осталог, гарантује и повећање зарада између 7.000 и 10.000 динара. Да би избегао повећање издатака за плате, већински власник се одлучио на кршење закона – тврди Сувајџић.

С друге стране, менаџерка за управљање људским ресурсима Милица Ђорђевић каже да је нова систематизација урађена у циљу раста тржишта компаније и у складу са законом.

– Током целог процеса систематизације били су присутни представници Инспекције рада и Националне службе за запошљавање који су потврдили да је све урађено по закону – рекла је Милица Ђорђевић. – Списак технолошког вишка је био само правна форма да бисмо реорганизовали послове у складу с новим условима. Нико није остао без посла, нити добио неповољније услове рада.

Она је додала да је просечна зарада у „Јафи“ изнад републичког просека, као и да су укупна издвајања за плате након систематизације повећана.

– Менаџмент фабрике је био и у сталној комуникацији с радницима и представницима синдиката па ми је веома жао што су сада незадовољни. Наша врата су им увек отворена за разговор – напоменула је Милица Ђорђевић.

Иначе, црвеначка кексара је приватизована 2002. године, када је већински власник постала кипарска фирма „Капа стар“ ЛТД. Данас је „Јафа“ д. о. о. под контролом „Капа групе“.

М. Кековић

„Радници се осећају пониженима“

Председница Синдиката у „Јафи“ Зорица Медић истиче да радници те фабрике већ десет година раде без плаћеног прековременог и сменског рада, као и без регреса и топлих obroка.

– Ипак, свесни смо да су прошла времена када су радници „Јафе“ били међу најбоље плаћенима у СФРЈ и једино што смо тражили је да се испоштује нови колективни уговор, што би запосленима у кућне буџете донело између 7.000 и 10.000 динара више. Уместо тога, радници се осећају додатно пониженима јер им је послодавац ставио до знања да их може заменити неко доведен с улице – огорчена је Зорица Медић.